

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/66/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115010783
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:8115010783.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Mateja Čintalu a JUDr. Mareka Dudíka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. októbra 2025, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 6.3.2025, sp. zn. 1T/71/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Trebišov uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. (v znení účinnom od 6.8.2024) na tom skutkovom základe, že dňa 21.9.2014, v čase okolo 01.00 hod. v C. D. na ul. E., pred nočným barom D., po predchádzajúcom nedorozumení, za presne nezistených okolností, fyzicky napadol poškodeného F. G. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H., I. B. XXX/X a to tým spôsobom, že ho zhodil na zem a opakovane ho kopal do tváre a hlavy, čím mu spôsobil zranenia, a to trieštivú zlomeninu čelovo-nosovo-čuchovo-čelustného komplexu obojstranne s posunutím úlomkov, s nakrvácaním do čelustných dutín a prienikom vzduchu do pravej očnice a pod kožu tváre v podočnicovej oblasti a v líci vpravo, trieštivú zlomeninu nosových kostí a nosovej priehradky s posunutím úlomkov a odreninu na ľavom krídle nosa a nad ľavou jarmovou kosťou, s dobou liečenia a práceneschopnosťou 35 dní.

Za to okresný súd uložil obžalovanému A. B. podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. [§ 37 písm. h) Tr. zák.] úhrnný peňažný trest vo výmere 300 € (tristo eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným
- G. G., nar. XX.X.XXXX v C. D., bytom B. XXX/X, H., škodu vo výške 3.296 €,
- A. J. K., B., K. D. X, F., L.: XX XXX XXX, škodu vo výške 1.557,29 €,
- H. K., I. XX. B. X B. XX, F., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 173,20 €.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie voči všetkým výrokom vyhláseného rozsudku obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že v napádanom rozsudku súd opakovane poukazuje na skutočnosť, že je povinný rešpektovať záväzný právny názor súdu vyššieho stupňa. Áno, je to jeho povinnosť. Na základe neho „povinne“ upúšťa od svojho podrobného, logického a vyčerpávajúceho odôvodnenia svojho rozsudku zo dňa 23.3.2023.

Z tohto dôvodu nemá zmysel, aby reagoval na závery prvostupňového súdu prijaté na hlavnom pojednávaní konanom dňa 6.3.2025, vyjadrí sa k záverom krajského súdu z jeho uznesenia sp.zn. 4To/81/2023 zo dňa 14.2.2024.

Po tom, čo bol na hlavných pojednaniach konaných dňa 7.6.2016, 5.9.2017 oslobodený spod obžaloby, boli uvedené rozsudky zrušené a na tretí pokus, s poukazom na právny názor vyššieho súdu bol uznaný vinným rozsudkom zo dňa 25.9.2018. Po dôslednom preskúmaní konania, ktoré predchádzalo rozsudku, bolo rozhodnuté o jeho zrušení pre skutočnosť, že hlavné pojednávanie konané dňa 25.9.2018 bolo vykonané bez účasti tlmočníka. Pritom obdobná situácia z hlavného pojednania konaného 5.9.2017 ušla pozornosti odvolacieho súdu.

Po zmene zákonného sudcu bol oslobodený spod obžaloby okresného prokurátora aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.3.2023. Aj tento rozsudok bol na neverejnom zasadnutí odvolacieho súdu zrušený.

V tomto uznesení senát podrobne citoval dôvody odvolania okresného prokurátora a aj odôvodnenie rozsudku. Následne skonštatoval nepresvedčivosť výrokov rozsudku a predčasnosť jeho záverov. Vytýkal aj vyhodnotenie dôkazov v dostatočnom rozsahu. Logicky a presvedčivo. Pri tomto svojom konštatovaní spomína usvedčujúcu výpoveď poškodeného, výpoveď svedka M. a svedka G. G., resp. výpoveď svedkyne F. G.. Pridáva k tomu aj závery znalca MUDr. N. O., CSc.

Pri pochybnostiach o správnosti záverov odvolacieho súdu upriamil pozornosť na rozsudok okresného súdu zo dňa 7.6.2016, str. 4 posledný odsek, na rozsudok okresného súdu zo dňa 5.9.2017 str. 4 posledný odsek, a hlavne na rozsudok zo dňa 23.3.2023 a na jeho dôsledné, logické, vyčerpávajúce odôvodnenie s dôkladnou znalosťou a precíznym vyhodnotením dôkazov.

V ďalšom poukázal na výpovede poškodeného F. G. G., svedka P. M., G. G., Q. G..

Všetky tieto výpovede, podľa jeho názoru potvrdzujú tú skutočnosť, že poškodený a jeho bratia napadli R. a S., následne sa do konfliktu zapojilo viacero osôb, ktorí na seba navzájom útočili. Z výpovede svedka G. G. jednoznačne vyplýva, že jeho brata G. malo biť viacero osôb. V zrušujúcom uznesení nie je žiadna zmienka o tom, prečo je vylúčené, že zranenia poškodeného mohla spôsobiť iná osoba ako on. Svojou výpoveďou sa poškodený dostáva do rozporu s celým radom svedkov. Nikto z osôb, ktoré priamo videli jeho konanie pri konflikte, osoby ktoré boli účastníkmi bitky, to znamená svedkovia S., R., M., G. G., Q. G. nevideli, že by na niekoho útočil alebo že by niekoho, poškodeného, kopal.

Konflikt priamo sledovali aj svedkovia, ktorí sa bitky nezúčastnili, avšak videli jeho príchod k bijúcim sa osobám a jeho konanie. Žiaden z týchto priamych svedkov udalosti, svedkovia T., U., M., O., V., nevideli, že by mal niekoho kopnúť alebo udrieť, videli len to, že rozťahoval osoby, ktoré sa bili.

Poškodený opakovane uvádza, že jeho nikto iný okrem neho neudrel a nebil. Myslí si, že z výpovedí takmer všetkých svedkov vyplýva, že v skutočnosti došlo k hromadnej bitke nielen skupiny S. a R. so skupinou G., ale do bitky sa zapojilo ďalších 8 až 10 osôb. Tu dáva do pozornosti výpoveď brata poškodeného, svedka G. G., ktorý aj na hlavnom pojednávaní vypovedal o tom, že jeho brata G. viacerí napadli a hodili ho na zem.

Podľa jeho názoru je potrebné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností posúdiť, či svedkyňa P. M., ktorá na hlavnom pojednávaní dňa 7.6.2016 vypovedala, že sledovala celý konflikt po napadnutí R. a S., hovorí pravdu. Videla, že on odťahoval G. od napadnutých a nevidela, že by na nich akokoľvek útočil. Videla, že do bitky sa zapojilo 10 až 15 osôb.

Priamym svedkom jeho konania bol aj svedok B. T., ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 7.6.2016 uviedol, že videl napadnutie S. s R. a videl, že odťahoval bijúcich sa od seba. Z jeho výpovede vyplýva, že nevidel, že by kopal do poškodeného.

Na tom istom pojednávaní bol vypočutý aj svedok V. U.. Tento svedok vypovedal, že videl útočiacich G. a jeho, ako bijúcich sa odťahoval od seba, rozťahoval ich. Sledoval celú udalosť od času jeho príchodu k bijúcim sa a určite pri rozťahovaní bijúcich nepoužil údery pästou, ani do bijúcich nekopal.

Na tom istom hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok M. O.. Uviedol, že bol svedkom napadnutia S. a R. bratmi G. a videl, že na mieste bitky rozťahoval bijúcich sa. Nevidel, že by niekoho kopol.

Aj z výpovede svedka B. V. vyplýva, že videl, že stiahol tých, ktorí bili R. a S. a zabránil im v ďalšom bití. Potvrdil, že nikoho nebil a ani nekopal.

Po prečítaní všetkých zrušujúcich uznesení odvolacieho súdu je pre neho nepochopiteľné, prečo odvolací súd opakovane, jednostranne a bez pripustenia inej možnosti stále opakuje a poukazuje na výpoveď poškodeného, svedkov M., F. G. a G. bez toho, aby zohľadnil rozpory v ich výpovediach, domnienky a nelogické tvrdenia bez toho, aby aspoň spomenul jednoznačné tvrdenia a dôkazy od iných svedkov udalostí. Sú to tí, ktorí jeho konanie videli a nielen počuli a podsúvali domnienky...

Záverom uviedol, že sa mu pôvodne videlo zbytočné uvádzať dôvody jeho odvolania, pretože cíti nespravodlivosť a nesprávnosť predpokladaného výsledku tohto trestného konania. Myslel si,

že sudcovia okresného súdu v tejto veci rozhodovali na základe svojho vnútorného presvedčenia a logického zhodnotenia vykonaných dôkazov, pričom takýto prístup zatiaľ nevidí v konaní odvolacieho súdu.

Má za to, že okresný súd nedostatočne vyhodnotil všetky skutočnosti prípadu, jeho rozhodnutie nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, a preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol podľa faktov a dôkazov tak, že ho na základe § 285 písm. c) oslobodí spod obžaloby okresného prokurátora.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor, a to tak, že vzhľadom na vykonané dokazovanie a skutočnosti zistené v priebehu celého trestného konania má za to, že dotknuté rozhodnutie Okresného súdu Trebišov je zákonné a vecne správne, vydané v súlade s právnymi predpismi, pričom uložený trest je dostatočným a adekvátnym opatrením voči obžalovanému. Konajúci súd v odôvodnení uvádza podrobnú argumentáciu, na podklade ktorej došiel k rozhodnutiu a k výrokom v ňom obsiahnutým.

Argumenty uvádzané obžalovaným A. B. nie sú na mieste a práve naopak, rozsudok vyčerpávajúcim spôsobom odpovedá na rozhodujúce otázky, ktoré v priebehu trestného konania vyvstali, pričom má za to, že vykonaným dokazovaním boli z hľadiska trestno-právneho preukázané všetky rozhodujúce okolnosti odôvodňujúce odsudzujúce rozhodnutie. Súd v konaní a pri vynesení rozhodnutia v plnom rozsahu rešpektoval zásadu voľného hodnotenia dôkazov opierajúc sa pritom o všetky skutočnosti, ktoré z dokazovania vyplynuli, pričom boli zo strany súdu zistené všetky rozhodujúce skutočnosti nevyhnutné pre prijatie zákonného a spravodlivého rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti má za to, že odvolanie nie je dôvodné a je potrebné ho zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania obžalovaným podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Úvodom odvolací súd poznamenáva, že predmetná trestná vec bola štyrikrát prejednávaná odvolacím súdom, ktorý vo svojom ostatnom zrušujúcom uznesení zo dňa 14.2.2024, sp. zn. 4To/81/2023 rozhodol o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 23.3.2023, sp. zn. 1T/71/2015, ktorým bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby tak, že podľa § 321 ods.1 písm. b), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V dôvodoch svojho zrušujúceho uznesenia okrem iného poukázal na hodnotenie dôkazov, ktoré upravuje ustanovenie § 2 ods.12 Tr. por. s tým, že spravidla vždy existujú dve skupiny dôkazov, a to dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného a dôkazy svedčiace v jeho neprospech. Úlohou súdu bolo preto veľmi citlivo a uvážlivo vyhodnocovať každý dôkaz samostatne a zároveň všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Nie je možné iba mechanicky pri existencii protichodných dôkazov poukázať na zásadu „in dubio pro reo“. Je potrebné, aby súd zákonným spôsobom získané dôkazy prísne logicky vyhodnotil a poukázal na ich vierohodnosť a pravdivosť. Úlohou okresného súdu bolo po zrušení veci zhodnotiť dôkazný význam všetkých vykonaných dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a prijať vo veci stavu a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

Okresný súd sa po zrušení veci dôsledne riadil pokynmi odvolacieho súdu a náležite v zmysle vysloveného právneho názoru vo veci aj rozhodol.

V súvislosti s odvolaním obžalovaného namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej

duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, žeby bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania správne dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy preukázali, že skutok, pre ktorý prokurátor podal obžalobu na obžalovaného spáchal obžalovaný. Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že môže okresný súd len upozorniť na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať. S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo dospel k záverom o vine obžalovaného.

Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o preukázaní spáchania skutku obžalovaným, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov dospel k záveru, že na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť svoje neochvejné a nespochybniteľné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania presvedčili bez akýchkoľvek pochybností o preukázaní, že skutok spáchal obžalovaný. Obžalovaného zo spáchania skutku jednoznačne usvedčuje výpoveď poškodeného G. G., ktorého výpoveď je v zhode so závermi znaleckého posudku z odvetvia chirurgia a nepriamo aj výpovede svedkov G. G., Q. G., Q. G., P. M. a P. K., ako aj lekárske správy a závery znaleckého posudku znalca z odvetvia chirurgia vypracovaného znalcom MUDr. N. O., CSc, z ktorých vyplynulo, že z medicínskeho hľadiska išlo o zranenia ľahké, ktoré si vyžiadali liečbu a práceneschopnosť v trvaní 35 dní. Poranenia na tvári podľa znalca vznikli pravdepodobne naraz, jedným pôsobením násillia väčšej intenzity, pravdepodobne kopnutím špičkou nohy, keď poškodený ležal na zemi. V dôsledku druhého pôsobenia násillia, menšej až strednej intenzity, došlo k posunutiu už prvým násilným úderom (kopom) zlomených nosových kostí.

Pokiaľ obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania poukazuje na výpovede svedkov B. R., E. S., ktorí boli zapojení do fyzickej potýčky s G., ako aj ďalších svedkov nachádzajúcich sa na mieste, a to P. M., B. T., M. O., V. U., B. V., ktorí mali potvrdiť jeho obranu, že iba odťahoval G. od R. a S., ale nikoho neudieral, nekopal, aj odvolací súd v zhode s okresným súdom uvádza, že títo svedkovia neuviedli žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by svedčili o tom, že kto iný než obžalovaný spôsobil poškodenému predmetné zranenia. Napokon, neboli bližšie preukázané ani tvrdenia niektorých svedkov o tom, že G. v ten večer mali konflikt aj s inou skupinou osôb.

Teda v predmetnej trestnej veci okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy, tieto následne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil, pričom prevaha dôkazov bola na strane poškodeného.

Vierohodnosť výpovede poškodeného nebola spochybnená – prečo by mal poškodený klamať, a táto výpoveď korešponduje aj so závermi znaleckého posudku, ako už bolo vyššie uvedené.

Okresný súd pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia i právne posúdenia konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje. V podrobnostiach krajský súd poukazuje najmä na odôvodnenie rozsudku na strane 4-5, s ktorým sa v plnej miere stotožnil a bolo by nadbytočné odôvodnenie v tejto súvislosti na tomto mieste znovu opakovať.

K podstatným odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd uvádza, že okresný súd sa s výpoveďami obžalovaného a svedkov vo svojej vzájomnej súvislosti a v súvislosti s ostatnými dôkazmi vysporiadal, čo je zrejmé z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Okresný súd taktiež vykonal ďalšie dôkazy a z vykonaného dokazovania jasne vyplynulo, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý sa mu kládol za vinu a k naplneniu znakov skutkovej podstaty došlo v celom rozsahu, pričom krajský súd opätovne poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý vykonané dokazovanie podrobne rozobral a vyhodnotil.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady Trestného zákona upravujúce ukládanie trestov, na ktoré je povinný prihliadnuť a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanému uložil úhrnný peňažný trest vo výmere 300,- EUR a v prípade, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Krajský súd považuje takto uložený trest za zákonný a primeraný, ktorý zohľadňuje aj celkovú dĺžku konania (skutok z 21.9.2014), a ktorý splní účel trestu sledovaný individuálnou i generálnou prevenciou.

Krajský súd dodáva, že aj z vykonaného dokazovania, ako aj z argumentácie uvedenej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je zjavné, prečo okresný súd obžalovanému uložil úhrnný trest (obžalovaný bol uznaný za vinného z dvoch prečinov). Okresný súd rovnako odôvodnil aj aplikáciu inštitútu mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Krajský súd konštatuje, že zároveň nezistil žiadne zásadné porušenie ustanovení o ukladaní trestu.

Rovnako aj výrok, ktorým podľa § 287 ods.1 Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným škodu je v súlade so zákonom a má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia i právne posúdenia konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESLP vo veci Helle verzus Fínsko zo dňa 19. 12. 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01).

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie obžalovaného považujúc ho za nedôvodné, zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.